Ochii caută cu înfrigurare esența trăirii autentice

On August 04, 2022

Învață să pui în mișcare procesul activ de înțelegere a „cine ai fost, cine ești și cine vei fi", într-un moment în care nu poți să te ascunzi de tine însuți, și nici nu poți să păstrezi distanța față de ceea ce te afectează.

Amurgul nu se arăta la orizont. În ochii alergătorilor se simțea, răspândită ca o formă de undă, un soi de stare apăsătoare dusă în surdină, fără reguli, un soi de gol poleit cu discreție, un nou început de care ai vrea ca nimeni să nu afle, o amplificare printr-un efect de calmare a luptei dusă - fiecare numai cu el însuși. Cu toate că era ceva ceresc, nori plini de abur, fulgere pline de putere, o ploaie din aia măruntă, totul se amesteca cu ceva pământesc, dar nu cu focul creator, nu cu strigătul victoriei, ci cu sentimentul de precauție care, însă, părea să fie unul acut.

Și starea aceasta șubredă, chinuită de prognoza unei vremi instabile, al cărei "modus operandi" se baza pe gândurile subliminale provocate de apăsarea unui disconfort produs de umiditatea excesivă, nu prea dădea semne că va trece repede. Ar fi trebuit să mă introduc în ilustrațiile unei cărți ce prinde viață pe măsură ce gândurile încep să fie colorate, și poate doar așa imaginea mea de sine va fi lumina ochilor celorlalți.

Gravitatea de simțire, asta era. Lupta cu ultima rezistență a forțelor lăuntrice, *Disfurethis-Asprintyr* , darul de a separa ceea ce este cu adevărat important de ceea ce știi sigur că se dă uitării, cu toate cele negative. Lupta aceasta putea face ca realitatea să se legene între pastila albastră și cea roșie, exact ca în filmul Matrix. Prima pastilă desemnează iluzia unui orizont vizibil doar pe jumătate, sub un vast cer negru, plin de nori. Cealaltă pastilă desemnează revelația unui adevăr pe care îl posedăm, dar de care nu suntem conștienți.

Leadership: Poți să-ți găsești gloria mult visată prin forța înflăcărării îndreptată spre tine însuți, într-o manieră specifică „totalității individualizate" pe care n-o zărești decât în trăirea intensă a unui moment special?

Ceea ce vedeam clar la toți alergătorii era explicația unui fenomen pe care toată lumea îl ocolește, *Datisporthis* , un moment în care aflăm adevărul probat de realitate, în care nu ne mai putem ascunde sau nu îl mai putem ascunde. Și anume, că totul variază în funcție de circumstanțe și de rezultate. Niciun alergător nu se simțea în largul său, fiindcă nimeni nu părea să aparțină lui însuși, ci fiecare aparținea condițiilor pe care vremea nasoală le hotărâse încă dinainte de începerea maratonului.

Chiar și cea mai mică schimbare a naturii, cea mai mică rază de soare, ar fi adus bucurie și speranță în sufletul fiecăruia, mărind șansele ca victoria să fie rapidă și completă. Dar nu a fost să fie așa. Vremea părea tot mai aspră, ca un bici care izbaveste-ncet, pedepsitor. Şi tocmai această inversare de planuri ține de originalitatea alergătorilor: prin propriile experiențe intense, cu fiecare urcare și coborâre anevoioasă, ei învață să biruiască viața.

În realitate, fiecare alergător reprezintă o „totalitate individualizată" deoarece fiecare are propriul filtru emoțional cu care percepe lumea din jur și că, de fapt, lumea este o proiecție a propriilor idealuri, viziuni, gânduri, capacități.

Dacă la un moment dat vor apărea două feluri de realități, una văzută prin ochii sufletului, cealaltă prin ochii unui spiriduș care nu se vede, atunci s-ar putea presupune că este vorba

de asocierea a două planuri suprapuse: unul interior, al vieții psihologice, al trăirilor dezolante resimțite în profunzimea sufletului unui om care nu se poate adapta condițiilor ostile.

Şi unul exterior, al lumii spirituale, invizibile, a cărei voce ne vorbește prin intermediul inspirației, a revelației unei conștiințe superioare făcută conștiinței noastre. Din atâtea glasuri pe care le auzeam, din atâtea stări amestecate și învolburate, ieșea la iveală acea bucurie cerească a nădejdii și a păcii sufletești de care însetează atât de mult omul zilelor noastre.

Leadership: Poți să te menții în forma cea mai înaltă la finalul unei lupte care s-a dus în tine și care reprezintă proiecția propriilor posibilități de trăire a situațiilor în care te regăsești ca "identitate profundă" ?

O identitate profundă este un proces activ de înțelegere a „cine ai fost, cine ești și cine vei fi" într-un moment în care nu poți să te ascunzi de tine însuți, și nici nu poți să păstrezi distanța față de ceea ce te afectează.

Exact ca în artă, unde finețea desenului reiese din efectele cromatice și din mottoul temei sugerate, precum: "Lucide intuiții, adânc răsfrânte în suflet", tot astfel concursul de Running se raportează de regulă la noțiunea de *Surodinnoah Sterres* (încercarea de depășire a tuturor barierelor) prin apartenența sufletului la finețea unei sensibilități luminoase, greu de semnalat în momentul dinainte de start.

Și, de unde apare sensibilitatea în niște trupuri atletice? Ea apare din sentimentul de a ajunge în acel loc unde soarele strălucește intens, indiferent de vreme: pe treptele podiumului. De fapt, când vorbesc despre sensibilitate, acest orizont spiritual ce se simte solidar sufletul nostru, mă gândesc la cuvintele lui Ştefan Zweig: *"Toți săvârșesc fapte care depășesc chiar voința lor, numai ca să ajungă la limita extremă a simțămintelor lor."*

Ceea ce constituie imboldul acțiunilor lor îmi apare oarecum limpede, nu doar pentru că au încercat să-și dovedească cel puțin lor înșiși ce sunt: o avalanșă de trăiri și frământări, ci pentru că au încercat cumva să reînvie acea tradiție glorioasă și seculară a sportivității de la noi din țară, tot așa cum un artist cu suflet colorat reînvie prin pictură orice haină veche.

Important în leadership este ceea ce simți în momentul când reușești să atingi acel spațiu adânc din tine care te recomandă ca fiind „o amintire ce trece de la o generație la alta".

Ochii caută cu înfrigurare esența trăirii autentice atunci când alergătorul experimentează o nouă perspectivă de abordare a trecerii liniei de finish sub impulsul irepresibil al rememorării unor momente semnificative din care se încheagă o poveste de mare impact.

Predominant aici este gloria mult visată a unui alergător care ține nu doar de trecerea liniei de finish, pe prima poziție, ci de statornicirea reușitei sale în amintirea vremurilor de demult.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-cauta-cu-infrigurare-esenta-trairii-autentice.html